

PsittaScene, augusti 2004. Volym 16 Nummer 3

Översättning Dan Paulsen och Bo Gerre

sweden@worldparrottrust.org

www.worldparrottrust.org

INNEHÅLL

Puerto Ricos kronjuvel	1-3
Tack till Rosemary Low	5
Carolinamedaljen har överlämnats	6-7
Att lära din fågel att tala	8-10
Fabulous feathers, en enastående bok om fåglar	11
En "workshop"-serie på ämnet tampapegojor	11
"Papegojvärlden" under 2004	12-13
Uppdatering beträffande ugglepapegojan	14-15
PsittaNytt	16-17
Vem är din fågelveterinär?	18
WPT allmän information	19
Papegojor i det vilda	20

Omslagsfoto av © 2004 MARIE STAFFORD, Parrots International

Detta är ett häckpar av Puerto Ricoamazon. Honan är till vänster och hanen till höger. Denna papegojas näbb får i bland mörka fläckar från det blodröda fruktköttet från palmnöten.

Puerto Ricos kronjuvel

Text: Dr Mark L. Stafford, bild: Marie E. Stafford

www.parrotsinternational.org

PsittaScene, augusti 2004

Översättning Bo Gerre

Högt över Puerto Ricos orörda stränder överlever världens mest sällsynta papegoja i det vilda, Puerto Ricoamazonen. Det finns nu endast 34 Puerto Ricoamazoner (*Amazona vittata*) i naturen. Alla är begränsade till ett litet område i Caribbean National Park, lokalt känd som El Yunque Rainforest. Här kämpar ett projekt av US Fish and Wildlife Service, Puerto Rican Parrot Recovery Program (PRPRP), med att föra dessa fåglar från randen av utrotning.

Puerto Ricoamazonen är den enda endemiska papegojan inom USA och dess territorier och är en av de tio mest hotade fåglarna i världen. När Kolumbus anlände till Puerto Rico 1493, räknade Puerto Ricoamazonen ungefär en miljon fåglar. 1930 hade det antalet gått ner till ungefär 2 000 fåglar, 1954 till cirka 200 och 1964 till 70. På grund av prov med Agent Orange, experiment på skogen med radioaktiv strålning (cesium 35), militära prov med mikrovågor och militärmanövrer minskade sedan populationen på mindre än tre år till 24 fåglar. 1974 hade populationen otroligt nog minskat till endast 13 individer som ett resultat av massiv mänsklig skogsavverkning, rov till införda och naturliga fiender och naturkatastrofer. Papegojpopulationen har lidit allvarligt på grund av att 99 % av papegojornas ursprungliga habitat på ön Puerto Rico har avskogats. Den allvarliga avskogningen är ett resultat av trädfällning och landröjning för jordbruk och urbanisering.

1967 utsågs Puerto Ricoamazonen till en hotad art och 1968 påbörjades intensiva ansträngningar för att bevara papegojan. 1973 upprättades Luquillo Aviary inom Caribbean National Park och ett projekt för fångenskapsuppfödning påbörjades. Den uppfödningflocken delades senare och en del av denna flyttades till en andra anläggning i Rio Abajo på motsatta änden av ön för att förhindra en katastrofal förlust av hela flocken på grund av en katastrofal orkan eller sjukdom. Förödande orkaner har tagit sin tull. Som ett resultat av Puerto Rican Parrot Recovery Program hade den vilda populationen 1988 stigit till 46 fåglar. Sedan slog orkanen Hugo till följande år, den 18 september 1989, och minskade den vilda populationen med hälften till 20-23 fåglar.

Tack vare PRPRP:s uppfödningssansträngningar lever nu 161 Puerto Ricoamazoner i de två uppfödningssanläggningarna. I år har Luquillo Aviary lyckats med uppfödning av 10 ungar, totalt 58 i projektet, och Rio Abajoanläggningen har nu allt som allt 103. Varje år sedan maj 2000 har utvalda, individuellt uppfödda papegojor tränats och släppts ut till den vilda populationen. Totalt har till dags dato 40 papegojor släppts ut:

- 10 papegojor 2000
- 16 papegojor 2001
- 9 papegojor 2002
- 5 papegojor 2004

Alla utsläpp har gjorts till den lilla befintliga populationen i El Yunqueområdet i Caribbean National Forest. Uppskattad förstaårs överlevnad för de tre åren är 41 %. De radiosändare, som använts för att spåra de utsläppta fåglarna, fungerar bara i ungefär ett år på grund av pyttesmå sändare och batterier. Ännu så länge har tre av de under 2004 fem utsläppta fåglarna (61 %) överlevt farorna i naturen. Den relativt höga framgångsfrekvensen under första året visar, att dessa fåglar har tränats väl i att söka föda och överleva i det vilda innan de släpptes ut från sina träningsvoljärer. Den största fienden till de unga utsläppta papegojorna har de bofasta rödstjärtade hökarna visat sig vara. Omkring hälften av alla dödsfall hos den vilda Puerto Ricoamazonen har orsakats av rödstjärtade hökar.

Det nuvarande Puerto Rican Parrot Recovery projektet övervakas av Fernando Nunez Garcia från US Fish and Wildlife Service. Projektet har 12 heltidsanställda, av vilka fyra är biologer, och också många frivilliga. Hela projektet har en årlig budget på nära 1 miljon dollar. Puerto Rican Parrot Recovery projektet är indelat i tre samarbetande team:

- Luquillo Aviary-teamet, som leds av Jafet Valez-Valetin, M.S., är ansvarigt för fångenskapsuppfödningssprojektet. Här uppföds och fostras Puerto Ricoamazoner för att slutligen släppas ut i det vilda. Dessutom kan fåglar i voljärerna eller naturen, som behöver medicinsk vård, behandlas i den på platsen befintliga veterinärstationen. Luquillo Aviary födde upp de ursprungliga fåglar, som 1993 överfördes för att starta Rio Abajo Aviary, vilket drivs av Puerto Rico Department of Nature and Environmental.
- Fältteamet under ledning av Wilfredo Abreu en biologtekniker, är ansvarig för övervakning och skydd av de vilda bona, uppsättning av konstgjorda bon i naturen och för räkning av den vilda populationen. Wilfredos team ger sig ofta iväg ut på fältet vid 4-tiden på morgonen, innan regnskogen vaknar, och bevakar de aktiva bona till 8 på kvällen, långt efter att det blivit mörkt ... sexton timmar per dag, sju dagar i veckan, veckor i sträck, till dess den sista ungen tryggt lämnat boet. Om Wilfredos team behöver undsätta ett ägg eller en fågel, förs det till Luquillo Aviary för att behandling. I år fanns det 5 aktiva bon i det vilda med 14 ägg, av vilka 12 var fertila och 11 kläcktes. 7 ungar blev flygfärdiga, av vilka 2 senare förlorades till hökar och en dog av okända orsaker. Hittills flyger fyra av 2004 års ungar tillsammans med sina vilda föräldrar.
- Det tredje teamet, lett av dr Thomas White, fil. dr, utvecklar och tillämpar strategiska planer för utsläppning av fångenskapsuppfödda papegojor till den vilda populationen och efterföljandra telemetriska studier av radioförsedda fåglar. Det är tack vare dr Whites populationsstudier och telemetri, som noggranna bedömningar av var 2004 års ungar håller till kan följas. Om telemetrin visar, att en fågel inte rör sig i dalen som den borde, banar sig dr White väg genom den täta djungeln för att finna den och hoppas att han finner den före en rovgirig mangust.

Det är tänkbart, att en enda, kraftig orkan skulle kunna göra slut på den hela den vilda populationen av Puerto Ricoamazoner, eftersom de alla är begränsade till en enda bergig dal på östra änden av Puerto Rico ... precis i banan av någon annalkande tropisk orkan. Av denna anledning planerar dr White ett spännande, större utsläpp i den mera skyddade Karstregionen på öns motsatta sida. "Förhoppningen är att etablera en andra, helt ny och oberoende flock av vilda Puerto Ricoamazoner."

Trots detta anmärkningsvärda försök finns det flera obesvarade frågor. Dr White uttalar en önskan att "finna ett sätt för att öka antalet häckande par i det vilda ... detta har varit ett ständigt mysterium, eftersom historiskt sett antalet häckande fåglar inte följer ökningen av den totala populationen ..." Även om det totala antalet fåglar i det vilda har ökat, har inte det antal som verkligen häckar i det vilda visat en ökning i proportion här till.

Vid frågan om vad han skulle säga om han fick en önskan för Puerto Ricoamazonerna uppfylld, konstaterade tillsynsmannen Fernando Nunez Garcia: "En ny uppfödningssanläggning för att ersätta den åldrande Luquillo Aviary. Verket anser att flyttning av Luquillo Aviary har en av de högsta prioriteterna i bevarandeansträngningarna." Fernando hoppas på medel för att bygga en ny anläggning i låglandsklimat, som är mer fördelaktigt för uppfödning av papegojor.

Kruxet för PRPRP är koncentrerat till den gamla och omoderna uppfödningssanläggningen i Luquillo. Den var ursprungligen en tillfällig nödlösning i en gammal armébyggnad, som byggts om för papegojuppfödning. Detta var

för flera decennier sedan, 1973. Då var denna den enda regeringsägda byggnaden i Caribbean National Forest (och inom den vilda populationens habitat), som var tillgänglig för projektet. Den var ursprungligen aldrig avsedd att vara en uppfödninganläggning, ännu mindre en uppfödninganläggning, som skulle ha ansvaret för att rädda den mest sällsynta papegojan i det vilda. FWS Puerto Rican Parrot Recovery Program har begärt pengar för att flytta uppfödninganläggningen.

Det är för närvarande klart, att den ursprungliga, ombyggda och förfallna armébyggnaden och dennas läge i en ogästvänlig del av Caribbean National Forest inte är lämpad som en slutgiltig uppfödninganläggning för att rädda papegojan från utrotning. Talrika problem med den förfallna byggnaden och dess placering har identifierats:

- Den nuvarande platsen är i höglandet, det mest ogästvänliga, det regnigaste och fuktigaste området i Caribbean National Forests högland. Förhållandena i denna höglänta del är därför inte förmånliga för lyckosam uppfödning av papegojor. De ogynnsamma temperaturerna och de fuktiga förhållandena gynnar spridning av svampar och bakterier i uppfödninganläggningen och leder till död, fel och sjukdomar hos de unga papegojorna. Flyttning av uppfödninganläggningen till den föreslagna platsen i låglandet kommer att skapa en gynnsam miljö för framgångsrik uppfödning av papegojor.
- Den nuvarande tillfälliga byggnaden, ursprungligen från andra världskriget, förfaller kraftigt.
- Den befintliga uppfödninganläggningen är, beroende på sitt avlägsna läge i den regnigaste delen av ön, ofta fullständigt isolerad av jordskred och regn. Tillträde till och kommunikation med anläggningen är ofta avbrutna på grund av de vanligen förekommande kraftiga regnen. Elavbrott orsakade av stormar och fallande träd är snarare regel än undantag och orsakar förödelse samt äventyrar ruvning och veterinärvård.
- Den föreslagna nya anläggningen och förläggningen till en lägre nivå är närmare de höjd- och miljöförhållanden som Puerto Ricoamazonen föredrog, innan den blev så hotad och innan dess område begränsades till högre höjder på grund av habitatförlust och skogsavverkning. Därför skulle den föreslagna låghöjdsanläggningen medföra bättre miljömässiga och logistiska möjligheter för en framgångsrik uppfödning för Puerto Rico Parrot Recovery Program. Eftersom uppfödning av populationen i fångenskap är kritisk för återhämtningsförsöken, kommer flyttning av anläggningen att utgöra ett större steg, för att rädda Puerto Ricoamazonen från utrotning. Mer information om detta projekt kan erhållas från Parrots International.

Tack Rosemary!
Av Mike Reynolds
Översättning Bo Gerre

Sedan hon i femton år varit redaktör för PsittaScene lämnar Rosemary Low denna krävande uppgift. Jag har arbetat tillsammans med henne under hela denna tid och kan inte underlåta att ta tillfället i akt och ge henne ett erkännande för hennes ovärderliga bidrag till World Parrot Trust.

När Andrew Greenwood, David Woolcock och jag lanserade fonden så långt tillbaka som 1989, visste ingen vilka vi var – men när Rosemary Low hade redigerat den första utgåvan av PsittaScene, hade papegojintresserade människor fått en bättre uppfattning om våra kvalifikationer och avsikter. Rosemary var på den tiden, och är det i än högre grad nu, känd som den främste författaren om papegojor och hon var beundrad och respekterad av fågelodlare och tamfågelägare över hela världen.

Att göra PsittaScene fyra gånger per år är en riktig utmaning och det faktum att vi nu har skickat ut 60 nummer över hela världen till våra medlemmar är en viktig prestation. Under Rosemarys redaktörskap har vi försökt finna en bra balans mellan att rapportera om WPT:s bevarandeprojekt, behandla ämnen för fågelodlare och tamfåglar och en allmän rapportering från papegojvärlden. Vi skall fortsätta att göra detta och Rosemary kommer fortsätta med att bidra med artiklar i ämnen, som särskilt intresserar henne.

Vi har illustrerat detta ”Tack” med ett foto, som jag tog av Rosemary på uppfödninganläggningen för St. Vincentpapegojor på denna karibiska ö. Hon har besökt varje viktig lokal med papegojor, hållit praktiskt taget alla papegojfamiljer och fortsätter med att ge kloka, praktiska och realistiska råd på varje fråga, som påverkar bevarandet och välbefinnandet hos dessa mycket speciella fåglar. Precis som alla vi andra i fonden har hon fåglarnas bästa, såväl vilda som de i fångenskap, högst upp på sin prioriteringslista.

Alla medlemmar i WPT kan hålla kontakten med Rosemary genom att skriva till: Rosemary Low, PO Box 100, Mansfield, Notts, NG20 9NZ och be om hennes förteckning över tillgängliga böcker.

CAROLINAMEDALJEN

För enastående prestationer inom bevarandet av papegojor

TILLDELAS JOE FORSHAW

Förtroendemännen inom the World Parrot Trust har glädjen att tillkännage att deras Carolina medalj har tilldelats Joseph M. Forshaw. Denna medalj introducerades av fonden under 1997, och har tidigare endast tilldelats Dr. Carl Jones för hans arbete med att återetablera mauritiusparakiten på ön Mauritius.

Vi erhöll följande lovord och rekommendation från doktor Stephen Garnett:

LOVORD FÖR JOE FORSHAW

I år är det fyrtio år sedan Joe Forshaw började sin studie av australiensiska papegojor för "the American Museum of Natural History", New York, med stöd av Frank M Chapman Memorial Fellowship. Detta var början till en karriär inom området papegojor, och ett stöd tillbevarandet av papegojor som fortsätter än idag. Hans första stora arbete var Australian Parrots (Lansdowne Press, 1969), en fantastisk fotografisk hyllning till papegojor och vad vi då visste om dem men han satte snart målet högre. Under 1971 erhöll han en utmärkelse från Churchill Memorial Fellowship och, började i samarbete med fågelmålaren Bill Cooper, arbetet med att skapa boken Parrots of the World (Lansdowne Editions 1973). Vid denna tidpunkt var det ett enormt ambitiöst åtagande för både författare och konstnär, och jag är säker på att vissa sa att detta kommer ej att gå vägen. Men boken skrevs och i och med detta så inspirerades papegojälskare världen över, i deras strävanden att bevara denna underbara grupp av fåglar. I och med utgivandet av Parrots of the World så fick vi en omfattande och innehållsrik sammanställning om den dåvarande kunskapen, en katalog av variation om papegojor och viss indikation om var bevarandeåtgärder var viktigast. Värdet av denna bok har förstärkts under åren genom Joes uppdatering av texten i den nya utgåvan och boken utgör fortfarande ett standard referensverk för vilken papegojstudie som helst.

I Australien var vi speciellt glada att ha tillgång till Joes skicklighet och entusiasm för under 1981 så bildade han återigen ett par med Bill för att denna gång skapa en ny version av Australian Parrots, denna gång illustrerad med målningar. Denna bok har stått sig över tid ännu bättre än Parrots of the World, vars senaste och tredje utgåva kom ut för precis två år. Under samma år så producerade de den superba Cockatoos: A portfolio of all Species (Nokomis Editions, 2002).

Under tiden så har Joes partnerskap med Bill resulterat i många andra stora arbeten som kombinerar Joes noggranna stipendiärbete med Bills lika exakta målningar – böcker som Birds of Paradise and Bowerbirds (Collins, 1977), Kingfishers and Related Birds (Lansdowne Editions, 6 volumes 1983-1994) Turocos: A Portfolio of all Species (Nokomis Editions, 1997). Få personer har haft förmånen att sammanställa den kända kunskapen om just en grupp av fåglar. Joe har blivit internationellt erkänd för sitt arbete på fem grupper av fåglar. Joes böcker har otvetydigt bidragit enormt till studiet och bevarandet av Australiens papegojor och, efter fyrtio år, så är han fortfarande den ohotade experten på denna grupp i detta land. Han är sannerligen en värdig mottagare av Carolina medaljen för 2004.

Stephen Garnett, Professor Tropical Knowledge, Charles Darwin University, Australia

Bildtext:

På the World Parrot Trust vägnar, så överlämnar ordförande Mike Reynolds Carolina medaljen till Joe Forshaw vid mötet i juni 2004 för experterna i papegojgruppen som samlats på Chester Zoo för att uppdatera IUCN/WPT Parrot Action Plan.

Text till foto:

Joe Forshaw "in action" på platsen för WPT:s projekt för att skydda den hotade underarten av rödstjärtad korpakadua i Victoria, Australien.

Carolina medaljen är tänkt att vare en konstant påminnelse av den bräckliga status som en tredjedel av världens alla papegojarter har i det vilda, och behovet av omtanke om de milliontals fångenskapshållna papegojorna över hela världen.

The World Parrot Trust önskar att få nomineringar för kommande utmärkelser av Carolina medaljen. Enskilda och organisationer inbjuds att skriva till: The Trustees, World Parrot Trust, Glanmor House, Hayle, Cornwall, TR27 4HB. Fax: 0044 1736 751028. E-mail: uk@worldparrottrust.org 'The Carolina Medal'

© World Parrot Trust 1997

Utdrag ur Kapitel 12

Att kommunicera och leka med din fågel

Detta kapitel behandlar några av de mer avancerade aspekterna på att hålla en intelligent och talande fågel som sällskap. Det är inte endast roligt att ha en talande papegoja, utan det finns även sätt på vilka dina verbaliseringar kan användas för att göra livet lättare för dig och din fågel. Utöver "hej" kan du kommunicera med din papegoja och reagera på vad en papegoja försöker säga dig. Vi tror inte på att uppfostra fåglar till lydnad, utan det finns i själva verket många områden inom fågelhållning, som går lättare med kommunikation.

Verbal växelverkan med våra papegojor är ett slags lek, som vi kan inlåta oss på med vår fågelkamrat. Fåglar har en outtömlig förmåga att leka och vilja att leka. En av de utmanande aspekterna på att ha en befjädrad vän är att ge den en berikad miljö och att komma med lämpliga lekar och aktiviteter. I detta kapitlet kommer vi att ge dig några förslag.

Kommunikation gör livet lättare

Det är möjligt att ha en relation till en papegoja, som innehåller en viss del avancerad kommunikation mellan arterna. Det finns många sätt att erkänna din papegojas behov och att tala om dina önskemål för den. Från din sida är några av dessa verbala. Även en papegoja, som inte talar, kan svara på muntliga signaler och kommandon. En talande papegoja kan dessutom be om det den vill ha.

Gå in i en bur

Det är mycket användbart att ha muntliga signaler för din fågel i ert dagliga samspel. Ett av de mycket användbara kommandona är ett ord, som betyder "det är dags att gå in i buren". Detta gör det lättare för andra som exempelvis en "papegojvakt" eller släkting att ta hand om din fågel, när du är borta. Denna blåpannade amason är beredd att gå in i sin bur på ett ord från sin mänskliga vän. Det är mycket användbart att ha en muntlig kommando för en sådan daglig handling som att gå in i en bur.

Du kan välja den muntliga signal du vill ge din papegoja för denna handling. Signalen kan vara "dags att gå in", "tillbaka till din bur", "gå hem" eller "gå in". Säg detta konsekvent under en tid, när du ser att den går in i buren. Ge frikostigt beröm för att den går in i buren när du sagt orden. Du kan kanske till och med locka din papegoja att gå in i buren genom att lägga in en jordnöt eller annan favoritgodsak i denna. Det är en belöning i sig för din papegoja. Se till att ge denna signal vid olika tider på dagen och när det händer olika saker i huset. Det tar inte lång tid för en papegoja att begripa. Du kan sedan börja att säga ditt signalord för att få respons. Om den inte svarar, led in den i buren.

Du kan även låta din signal följas av en handrörelse eller något slags handling. Du skulle till exempel kunna knacka på burtaket, svepa in med handen i buren eller peka på buren. Nyckeln till att skapa ett uppträdande är att vara konsekvent i ord och handling, att ge översvallande beröm till din papegoja, när du ser att den betar sig som du önskar. En talande papegoja kan börja använda signalordet för be att få gå tillbaka till sin bur.

Godnatt

När du en gång skapat en bra nattningsrutin med din fågel, kan den be att få "gå och lägga sig". Hela rutinen innebär vanligen att gå till fågeln, få den tillbaka in i buren, som vi diskuterat tidigare, täcka buren och släcka ljuset. Många har en sovbur för sin fågel i en separat del av huset, som kan vara både tyst och mörk, när det är sängdags för fågeln. Fåglar behöver mer sömn än de flesta människor, 10-12 timmar per natt, så våra tidsscheman sammanfaller inte alltid. Konsekvenserna av att beröva din papegoja sömnen kan sträcka sig från grinighet och benägenhet att nafsas till ökat häckningsbeteende, vilket kan såväl utlösa tuggning och bitning av revirskäl, som äggläggning hos honor. Rutinen att natta din fågel kan innefatta ett ord som du upprepar under hela processen som "god natt", "natti natti", "sov gott" eller "sängdags". Din fågel vet då, att det är dags att slå sig till ro och somna. Om den talar, kan den be att få gå och lägga sig, när den är trött. Du ger den verktygen för att kommunicera med dig. Om din fågel inte talar, håll utkik efter rörelser, som signalerar samma sak. Dianes papegoja Aztec säger inte ett ord men han kommunicerar med en mycket förståelig pantomim. Om han vill gå någon stans, lutar han sig åt det hållet och ger sig själv i väg. Om det är sovdags sätter han på sin sovpinne och slumrar. Diane svarar på hans kroppsspråk och pratar med honom, fastän hon inte får någon muntlig respons. Det finns tydligen förståelse från Aztecs sida.

Inga problem med att förflytta sig

Våra fåglar är byggda för att snabbt kunna flyga från en plats till en annan. Många sällskapsfåglar har emellertid klippta vingar och litar till människor för förflyttning i huset. Det går lättast, när både du och din fågel samarbetar

för att röra er smidigt och genomföra detta utan problem. När en fågel inte förstår, vart man går, kan hon hoppa av armen, vägra gå in i buren eller ge sig i väg i den riktning man kom i från.

Denna nymfkakaduhane håller på att lära sig, att man lägger en hand på hans rygg. Med tiden kommer detta att bli en användbar rörelse för att föra honom tillbaka till hans bur. En fågel blir orörlig när man håller en hand över ryggen på den och håller vingarna mot sidorna. Det låter enkelt nog. För en fågel kan detta vara en mycket hotfull rörelse. Fåglar är bytesdjur och deras instinkter säger dem, att de är på väg att bli någons lunch, när de blir hindrade. Med uppmuntran kan en fågel lära sig att bli hindrad på detta sätt. Börja med små steg. Öva med att hålla handen nära fågelns rygg, därefter över ryggen och faktiskt beröra den. Använd ett ord, som visar att du håller på med den. Börja därefter med att försiktigt trycka på fågelns rygg med handen och fortsätt omsider med att hålla nere vingarna och ta några steg. Detta transportsätt kommer med tiden att bli en andra natur för dig och din fågel.

Det finns naturligtvis andra sätt ni två kan förflytta er på. Man kan ta tag i benen och dansa från plats till plats. Man tar ett säkert grepp om tårna med tummen, när den sitter på handen. Den kan på kommando stiga upp på en pinne och snabbt bli förd till buren eller klätterställning. Det viktiga är, att man pratar med fågelns rygg under tiden man gör dessa rörelser. Använd konsekvent ett ord eller en mening tillsammans med rörelserna. Det är så man kommunicerar med den. Det tar bort överraskningsmomentet för fågelns rygg. När den vet vad du vill och vad du gör med dina rörelser, blir det mindre sannolikt, att den tror att du är oberäknelig eller till och med hotfull. När den har ord eller rörelser, som den kan använda för att begära något av dig blir livet mindre frustrerande.

Stiga upp

Ibland när Dianes nymfkakaduoer är ute ur buren och går omkring på taket händer något överraskande. Händelsen överraskar fåglarna; det kan vara en katt som tittar in genom fönstret, ett högt ljud eller till och med en jordbävning. Detta stimulerar fåglarnas naturliga flygreaktion, så att upp till ett dussin nymfkakaduoer sprider ut sig till olika ställen i huset, dit de i sin upphetsning flugit. Kakaduoerna känner emellertid till kommandot ”upp på stegen” och börjar ge sig av mot långa stegar, som är placerade nära buren och som når från golvet upp till de första stängerna på buren. Till att börja gick Diane till fåglarna och sade ”upp på stegen” och tryckte stegen mot dem. Nymfkakaduoerna vill naturligtvis komma upp från golvet och klättrade villigt. Därefter ställde Diane stegen så att den lutade mot buren och lät fåglarna återvända hem den vägen. När hon gjort detta några gånger, började hon säga ”upp för stegen” och ledde fåglarna mot foten på stegen, som de nu visste var en sätt att komma upp från golvet och hem.

Nu betyder ”upp för stegen” att fåglarna på egen hand letar reda på stegen. Det är fantastiskt att kunna ge dem en signal, som får alla tillbaka till säkerheten. Nästan alla. I bland hamnar någon bakom en möbel och måste hämtas. Du kan skapa en liknande rutin med din fågel. Detta har haft stor betydelse för nya ägare till ungar vilka har begränsad rörlighet såsom en liten rackare som bor hos en 92-årig gammal dam.

Att bli bortburen

De flesta sällskapsfåglar kommer vid något tillfälle under livet att stoppas in i en transportbur. Din fågel kommer att behöva åka tryggt till veterinären i en transportbur, kan behöva göra en daglig tur till arbetet och kan komma att behöva en nödbostad under en resa eller naturkatastrof. Använd konsekvent ett ord, kommando eller handsignal som betyder ”gå in i buren” och fågelns rygg kommer att lära sig att lugnt gå in i transportburen. Du kommer att behöva öva detta varje dag i några veckor. Ta bara för vana att använda en transportbur för att ta dig mellan rum eller upp och ner för trappor. Eller börja ta med dig fågelns rygg på ärenden. Kom denna Meyers papegoja till sin bestämmelseort via en transportbur? Kommunicera med din papegoja om att gå in i transportburen ”nu går vi” och se till att du tar med den i denna till roliga platser, liksom på de nödvändiga resorna till fågelveterinären.

Det är trevligt när en fågel inte enbart förbinder att gå in i en transportbur med en tur för att besöka veterinären. Ta ut fågelns rygg på ”promenader” i transportburen eller på bilresor till vänner eller affären.

Lassie kom hem

Vi tycker att lydnadskommandon som ”kom” hör hemma inom hunddressyr, men det är också ett användbart kommando för en fågel att lära sig. Vad skulle kunna hända om din fågel någonsin av misstag hamnar utomhus? Flertalet sällskapsfåglar är inte bekanta med miljön utanför hemmet och kan inte hitta tillbaka. Kom ihåg att fåglar har synminne. Många fåglar har inte heller någon instinkt som gör att de återvänder hem. Nymfkakaduoer är till exempel av naturen nomadiska och flera papegojor söker i naturen sin föda över ett stort territorium och håller sig inte instinktivt inom ett litet område. Av någon anledning har många sällskapsfåglar, som flyger upp på en högt belägen gren utomhus, inte nödvändigtvis förmågan att ta sig ner från ett högt träd eller telefonledning. Man behöver därför ett kommando för fågelns rygg, som betyder ”kom hit”. Och man behöver använda det, innan lokala rovdjur kommer på att fågelns rygg är sårbar.

Börja använda ”kom”-kommandot varje gång fågelns rygg är på väg mot dig. Säg ”Bra, kom hit, du är en fin fågel som kommer till mig”. Beröm fågelns rygg för att den kommer till dig. Eftersom fågelns rygg vet hur den går ”upp” på ditt

finger, ge kommandot på någon decimeters avstånd och förmå fågeln att komma fram och gå upp. I det fall fågeln är långt borta men inom synhåll, tycker jag att det särskilt viktigt att både ge ett tecken med handen och ett röstkommando för "kom hit".

Vad kommer sedan? Skall vi be dig lära fågeln att komma, sitta, stanna och att gå fot? Tänk så roligt en talande fågel får den vänder dessa kommandon till sin fördel. Jag kan precis se dem lära sig kom hit, kom till buren, kom till köket, kom till soffan och så vidare för att kalla dig till en plats.

Vill du ha lite?

Om vi är observanta, försöker våra fåglar att tala om för oss, vad de vill. Det är faktiskt vad de brukar göra. Våra bevingade vänner försöker inte att vara oss till lags på samma sätt som hundar. De vill tillfredsställa sina egna önskemål och se till att de överlever. Som bytesdjur dikteras några av deras handlingar av överlevnadsinstinkt.

Erbjud fågeln en skål vatten eller en godbit och fråga, om den vill ha vatten eller en bit mat. En huvudskakning betyder ofta "nej". Om så inte är fallet, ge akt på den reaktion fågeln visar. Det kommer att finnas tillfällen, när svaret är "ja" och fågeln dricker, tar godbiten eller biter i den. När du gör dessa erbjudanden, tala om vad det heter, som du bjuder på. Din talande fågel skulle kunna lära sig att säga vad den vill ha. Din icke-talande fågel kommer att lära sig att identifiera sin favoritmat. Diane hyser inga tvivel om att Aztec vet vad en "nöt" är och han svarar ja eller nej med kroppsspråk, när han bjuds på dricka i en kopp.

Trimning är lätt gjord.

Trimning av fågel innebär att se till att vingfjädrar och klor är prydliga. Man kan kombinera verbala kommandon med handlingar för att skapa en rutin för trimning, som inte innebär en massa stress för fågeln. Att då och då svepa in fågeln i en handduk utan att förklara vad som sker kan vara traumatiskt för våra sällskapsdjur/bytesdjur. Men att vänja den vid att man regelbundet handskas med vingar och klor kan göra trimningsarbetet till en del av vardagslivet för en tamfågel. I det fall du undrar över hur man trimmar näbben, är det en syssla som skall utföras av en yrkeskunnig person. Om näbben behöver klippas, ta med fågeln till veterinären. I vissa fall kan en förvuxen näbb tyda på hälsoproblem och därför kommer du att behöva få detta undersökt. Det finns på ett antal platser fågeltrimmare, som har blivit experter på att trimma näbbar och kan utföra uppgiften på ett kompetent sätt. Näbben är en viktig del av en fågels anatomi. Den är för denna på en gång en extra fot, en hand och en mun. I näbben finns även en mängd nerver och blodkärl. Och naturligtvis är näbben fäst vid fågelns tunga, en annan viktig del av anatomin. Du vill inte oavsiktligt orsaka fågeln bestående skada genom att göra ett misstag, när du trimmar näbben. De flesta friska fåglar behöver lite skötsel av näbben. Många erfordrar aldrig någon trimning alls. Fåglar som uppträder kan få sina näbbar polerade, så att de ser bra ut på scen men i allmänhet behöver den typiske, friska tamfågeln inte någon regelbunden trimning.

Några fåglar spänner av naturen ut sina vingar för att visa upp sig. Det tycks vara ett regelbundet och naturligt uppförande för flera aror och ibland kakaduer. Din fågel kommer att lära sig detta uppförande på signal, om du konsekvent använder ett ord när du ser den göra detta. För att förbereda fågeln på att få vingfjädrarna klippta, kan man även börja röra vid fjädrarna, när vingarna är utsträckta och ibland dra upp vingarna för att vänja den vid att bli hanterad och ha begränsad rörelsefrihet. Gör alla de rörelser, som skall användas, när en vingfjäder klipps utom själva klippningen. Det är bra tillvänjning, bra övning för själva handlingen så att vingklippning inte medför stress för din fågeltamfågel.

Några fåglar visar villigt vingarna och kan lära att göra detta på kommando, såsom denna rödörade ara. Därifrån är det sedan ett enkelt steg till att klippa vingfjädrarna.

Med mindre fåglar kan man regelbundet lekar med en handduk eller träna den begränsning av rörelsefriheten, som du behöver, när vingarna klipps. Också den minsta fågel kan vänjas vid att tas upp med en hand över ryggen och hållas i en handduk och mot ditt bröst medan man drar ut vingarna för att kontrollera dem.

Ett föga påfrestande sätt att klippa klorna på en stor papegoja är att be fågeln sträcka ut foten genom burgallret eller räcka dig foten, när den sitter på en stolsrygg. Använd därefter en metallfil för att fila minst en av klorna. Den kan lära sig "nästa", "fot" eller något annat relevant kommando så att detta blir rutin.

Fara!

En fågel, vare sig den kan uttrycka sig på engelska (*svenska*) eller inte, kan lära sig att du har utrop, som är avsedda för att hålla den utom fara. Ett av dem, som Diane använder för att tala med sin (icke-talande) rödgumpspapegoja är "varmt" för att varna Aztec, att den serverade maten fortfarande är för varm för att äta. Hon använde detta första gången, när han dök ner i en tallrik ångande spagetti och blev obehagligt överraskad av hur varm den var. Hon använder det för att hindra honom från att smaka på varm mat och dricka heta drycker.

I det dagliga livet skulle kanske "stopp", "nej", "se upp", eller "tsk tsk" vara lämpliga uttryck att använda, när en fågel är alltför nära ett rovdjur, en het spis, ett öppet fönster, en giftig växt eller någon annan fara.

Apport à la fågel

Du känner till hur man leker apport med en hund. Man kastar en pinne eller en frisbee och hunden hämtar den till dig. Sedan börjar man om igen. Detta pågår i oändlighet om man har en retriever! Fåglar kan också bli riktigt skickliga i en form av apport. Fastän reglerna för dem är lite olika. Man ger dem ett föremål eller en samling föremål att leka med. Det kan vara kapsyler, små pinnar, knappar eller pärlor. Därefter kastar fågel ut en sak, från burtaket eller från bordskanten. Den kommer med stor sannolikhet att gå fram till kanten och titta ner för att syna den skada som gjorts nedanför. Detta verkar vara en viktig del av ritualen. Man tar föremålet och återlämnar det till fågel och leken börjar på nytt. Fåglar gör detta glatt med mer än en sak, såsom en samling färgade pinnar eller en skål med nyskurna grönsaker (detta skall motarbetas). Man kan ha roligt, när man lär en fågel kasta saker i en speciell behållare eller från ett speciellt område. Man vill kanske träna en bejädrad basketbollspelare. Ord man använder i denna lek, innefattar att man nämner föremål och ber fågel hämta en speciell sak eller använder ett ord för att tala om för den, att du just tänker börja leka den leken. Det finns också utrop av glädje, som man kan förbinda med att kasta föremål eller se föremål falla: "Wheeeeeee, ohohohoh, oh-oh!" Detta leder oss till nästa ämne., lek ... som vi kommer att behandla i nästa nummer av PsittaScene.

Denna bok kan erhållas från www.avaiianpublications.com.

Feathers, Remarkable Birds

En ny bok av Rosemary Low

PsittaScene, augusti 2004

Översättning Dan Paulsen

Visste du att honorna hos ankor som under tvång skiljs från sin utvalda make och sedan tvängs paras, kommer att till döds trakassera sin nya make? Att parakiter kan vara så trogen och hängiven sin partner att en matade sin sjuka make under sex månader tills han var frisk nog att äta själv? En gås vars gåskarl inte kunde flyga flög söderut varje höst med sina ungar för att visa dem deras flyttningsrutt för att sedan hängivet återvända till hennes fångne make. I *Fabulous Feathers, Remarkable Birds*, återger Rosemary Low enastående historier från fåglarnas värld. Fåglar inspirerar oss, milliontals människor över hela världen, att bli dem hängivna. Under lång tid har dessa skyarnas invånare spelat en viktig roll för människan. De har erbjudit en behändig födokälla, fjädrar för dekoration och praktiks ändamål, sport, tamfåglar och som spirituellt inspiration med eras skönhet och sånger. Nu behöver de vår hjälp. En alltmer eskalerande befolkningsökning har medfört allvarliga konsekvenser för 12% eller mer av jordens fåglar. Det finns en risk att dessa fåglar utrotas under detta århundrade. Tvåhundra arter är redan på utrotningens brant. I denna bok så förklarar Rosemary Low varför (det förhåller sig så) och tar oss med till många delar av världen för att ge exempel. Från den nattligt aktiva ugglepapegojan (en stor papegoja) som inte kan flyga, från Nya Zeeland till den häpnadsväckande kaliforniska kondoren, som räddats från utrotningens brant genom fångenskapsuppfödning till den nyligen upptäckta *Hapalopsittica fuertesi* eller Fuertes papegoja i Peru, så återger hon deras fascinerande och inspirerande historier. Samt även de som spelar en stor roll i dramat om rädda dem eller medverkar till deras utrotande. Rosemary har varit passionerat involverad med fåglar sedan hon var fem år gammal. Det var en tam anka som hon då körde runt i en dockvagn! Fåglar och i sista hand papegojor blev hennes sätt att leva. Att skriva om dem och att resa till över 40 olika länder för att studera dem blev ett sätt att leva, detta är hennes 24 bok om fåglar. *Fabulous Feathers, Remarkable Birds* (ISBN 1 903 138 49 3) är illustrerad i färg och har mer än 100 svart-vita fotografier och innehåller 370 sidor. Den distribueras av författaren och kan erhållas för ett pris i England uppgående till £16.50 porto inom England, (25 Euro) från Rosemary Low, PO Box 100, Mansfield, Notts, NG20 9NZ UNITED KINGDOM. Ev. checkar ställs ut på Rosemary Low.

En "workshop"-serie på ämnet tampapegojor

Konst och vetenskap för beteende och träning

En heltäckande serie i två delar: Den första delen, "Grundläggande färdigheter" innehåller två dagar med lektioner och demonstrationer. Den andra delen "Avancerade färdigheter" kommer att pågå under en hel vecka med avancerade lektioner träning med möjligheter till praktiska övningar på Natural Encounters, Inc. (NEI) 34 hektar stora anläggning i Winter Haven, Florida, USA.

Talare:

Steve Martin, VD/Ordförande, Natural Encounters, Inc.

Steve Martin är VD för Natural Encounters, Inc. och, The World of Birds Show, Inc. (han har en bevarandeorganisation som rörelse; Natural Encounters Conservation Fund, Inc. NECF). Han startade sin

professionella karriär som djurtränare när han satte upp den första i sitt slag, en show med friflygande fåglar på San Diego Wild Animal Park under 1976. Sedan dess har han producerat utbildningsprogram för djur på över 30 olika ställen över hela världen. Steve erbjuder en stor variation av professionella tjänster till zoologiska anläggningar över hela världen, till exempel att producera och föreläsa djuruppvisningar i utbildningssyfte, han fungerar som konsult i frågor rörande djurens välbefinnande, träning och hur berika djurens miljö, samt leverera heltäckande träningsprogram för de olika djuren på ett zoo. Dessa program består av "workshops" i konsten och vetenskapen att träna djur som hålls för utställningsändamål och programmen gäller skötsel, medicinska procedurer och hur man kan berika djurens miljö, såväl som hur man utvecklar ett utbildningsprogram för besökarna. Steve håller även varje år veckokurser i djurträning och djurföreläsning i utbildningssyfte på sin ranch.

Steve är en av styrelsemedlemmarna i World Parrot Trust, en av de mest hängivna medlemmarna i California Condor Recovery Team, och International Association of Avian Trainers and Educators.

S.G. Friedman, PhD., Utah State University

Susan Friedman är en fakultetsmedlem i Department of Psychology vid Utah State University. Hon ger för närvarande kurser i forskningsmetoder, inlärning och beteende. Susans tidigare arbete som tillämpande beteendevetare med barn som uppvisar svåra beteendestörningar utgör basen för den mänskliga filosofi och den vetenskapliga och sunda utbildningsteknik hon står för elever bland djur av alla de slag. Det som är mest framstående i hennes tvärvetenskapliga ansträngningar är hennes intresse i att utbilda lekmän och yrkesmän förknippade med tampegojor i de mest fundamentala principerna beträffande inlärning och beteende och problemlösningsverktyg för tillämpad beteendeanalys.

Som konsult för Natural Encounters Inc. träningsworkshopgrupp, har Susan hållit utbildningar vid ett antal zoologiska parker och även en två veckor lång kurs i att träna djur. Hon har skrivit artiklar för papegojtidningar, hon är den ledande författaren till två kapitel på temat naturligt beteende i två nya veterinärtexter (under tryckning), hon håller i en Internet kontaktsida ; the Behavior Analysis Solutions internet list på www.parrottalk.com; och är en hängiven medlem i the California Condor Recovery Team.

Grundläggande kunskaper:

22 - 24 oktober, 2004, i Orlando, Florida, USA eller 19 - 21, 2004 november i Orlando, Florida, USA.

Avancerade kunskaper:

8-13, 2005, januari eller 21-26, 2005, maj in Winter Haven, Florida, USA (man måste ha deltagit i den första kursen för att få delta i denna)

Besök the Natural Encounters, Inc. hemsida för mer detaljer: www.naturalencounters.com

Papegojvärlden under 2004

Av MIKE REYNOLDS

Dessa noteringar är ett försök att göra en återblick över de svårigheter som mötes i konflikten mellan orörd natur och människans speciella intresse för papegojor. Dessa intressen kan vara utifrån vetenskaplig nivå, hobby nivå, handelsmässig nivå eller på en nivå för bevarande eller reglering. Vi börjar med att introducera själva fåglarna. Över trehundra arter, från små dvärgpapegojor och undulater till magnifika meterlånga aror, de flest i med brillianta färger och med spektakulära individuella egenskaper. Som en av de största fågelfamiljerna, och den mest utrotningshotade, så innefattar den nischer över hela jorden, etablerade för millioner år sedan. På grund av deras skönhet, fascinerande beteende och deras robusta fysik, så har de under århundradena varit eftersökta och hållits i fångenskap av människan.

Näst kommer papegojhabitatet, företrädesvis tropiska regnskogar, men även inkluderande öknar, tundra, klippavsatser vid haven och även snötäckta bergstoppar i Nya Zeeland. Som vi alla alltför väl känner till så är i stort sett alla dessa habitat under hot, från skogsavverkning, påverkan från det allt mer ökande jordbruket, boskapsuppfödning i lösdrift, växthuseffekten och andra faror som stammar från människans girighet och hänsynslöshet. Om vi inte bevarar habitatet där fåglarna förekommer så kan vi inte bevara papegojorna. Så skall ni få träffa den infödda befolkningen som lever i papegojornas närhet. Under årtusenden har de använt papegojorna, både som födokälla och som sällskap. Kämpande för sitt magra uppehälle, många har så upptäckt att de kan erhålla en liten inkomst genom att ta ungar från sina bon och sälja dem för en spottstyver till handelsmän. Ofta så förstör de boträdet genom att hacka hål in i bohålan. Fattigdom är orsaken till många millioner papegojors död, för varje fågel som når en marknad i ett utvecklat land så har fyra fåglar dött under vägen.

Handelsmännen och mindre uppköpare mellan fångstmän och handelsmän som handlar med dessa vildfångade fåglar är oftast en skamfläck för samhället. Alltför mycket fotografiskt material påvisar deras totala avsaknad av omtanke för dessa känsliga varelser som de fångar eller stjälar från bona för att sedan samlas upp i trånga lådor och fraktas iväg, oftast illegalt, till lokala eller utländska marknader. De fågelhandlare som tar emot papegojorna. Som oftast är döda eller sjuka och vettskrämda – är endast intresserade av dem som en tänkbar handelsvara som skall ge vinst. Hur märkligt det än kan låta men vissa organisationer som säger sig verka för papegojornas väl faktiskt

stödjer tanken om en över tiden livskraftig ”skörd” av papegojor och detta uttryck har blivit en utsliten fras för hjärtlösa teoretiker bland personer med intresse för miljöns bevarande.

Var hamnar då de överlevande papegojorna inom handeln? De dyker upp på marknader eller i köpcentra världen över, och köps av välmenande personer som kanske har sett en söt kakadua på TV och som skulle vilja ha en som julklapp eller som present till barnen. Efter ett par veckor då fågeln har misslyckat med att tala eller bete sig på ett vänligt sätt, så kommer den mycket troligt att bli instängd i sin bur för många år framåt, eller lämnad till en organisation som tar sig an oönskade papegojor. Tusentals av dessa papegojor flyter omkring i USA och i Europa. Det skall dock sägas att många papegojor har turen att få bli högt skattade tamfåglar eller sällskapsfåglar hos personer som är hängivna och som tänkt igenom sitt inköp och som behandlar fåglarna som de intelligenta varelser de är. Erfarenheten talar dock för att dessa människor är i minoritet. WPT gör vad den kan för att utbilda blivande papegojägare om det tunga ansvar som de tar på sig. Nästa grupp som är intresserad av papegojor är uppfödare. Detta är människor som under tidigare generationer må ha hållit kanariefåglar, undulater, duvor eller höns som hobby, nästan uteslutande för nöjes skull och med liten förväntan på någon vinst utifrån sin hobby.

Under 70-talet kom många på att det var möjligt att föda upp papegojor i fångenskap och i nästan varje land så utvecklade fågelodlare sin hobby till att bli en inkomstkälla. Detta ledde till en enorm efterfrågan på vildfångade papegojor som häckpar och under -70 och -80 talet så importerade milliontals fåglar. Slutligen så fanns det en ström av oftast handtagna papegojungar (från handmatning) till hands för de eventuella blivande papegojägarna. Det sätt som dessa papegojor hålls på varierar från närmast palatsliknande omständigheter till rent av bedrövliga förhållanden på vad som kan benämnas papegojfarmer.

På grund av den stora expansionen av hållandet av papegojor i dess varierande form, så har stora kommersiella möjligheter sett sitt ljus. Det uppskattas att så många som 50 miljoner papegojor hålls i fångenskap: detta kan motsvara antalet som finns kvar i naturen.

Alla dessa fåglar behöver burar, matade med specialdiet tillsyn av fågelveterinärer m m. Många tidningar hjälper papegojägare med information på alla aspekter på fågelhållning, inkluderande köp och sälj, försäkring, häckningstips, skötsel och andra ämnen. Det uppskattas från handelsorganisationer att det spenderas totalt över 6 miljarder dollar totalt i världen på papegojor och där till hörande handel. Detta är en enormt vinstgivande verksamhet men det är nästan inga försök från de inblandade företagen att ge tillbaka något av de intjänade medlen till att hjälpa att bevara papegojarter i naturen.

Det vetenskapliga intresset för papegojor är påtagligt. Här finns det stora möjligheter till studier på intressanta platser över hela världen. Det anses att papegojorna utgör ambassadörer för naturen var de än existerar. Många zoologiska parker och speciella fågelsamlingar visar upp dessa fåglar och finner dem användbara i att attrahera publik. IUCN, the World Conservation Union, har tillsammans med The World Parrot Trust sammanställt en 'Parrot Action Plan', som innehåller information om behovet av bevarande för 98 av de mest hotade papegojarterna. Denna plan, som är tillgänglig för alla över Internet, har konsulterats mycket och kommer att uppdateras av The World Parrot Trust.

En majoritet av regeringar har skrivit under CITES, the Convention on International Trade in Endangered Species (Washingtonkonventionen). Detta försöker förhindra internationella transporter av hotade papegojor, bland andra arter och produkter av hotade djurarter, men tyvärr så är dess implementering i många fall inte adekvat eller har ej genomförts. Ett genombrott för bevarandeåtgärder kom i och med 1992 och introduktionen av the 'Wild Bird Conservation Act' i USA. Detta medförde att den legala importen av papegojor till USA upphörde och därigenom räddades tusentals papegojor till livet och samtidigt erbjöd nya och bättre möjligheter för de uppfödare som föder upp papegojor i fångenskap. WPT arbetar för att en liknande lag införs i EU. Denna korta exkursion papegojvärlden runt påvisar att exploateringen av papegojor fortsätter oförminskat. Deras framtid är väldigt osäker och varje person eller organisation som är intresserad av dem måste sikta på att arbeta tillsammans för deras överlevnad.

Uppdatering beträffande ugglepapegojan
Av DON MERTON, Department of Conservation

PsittaScene, augusti 2004

www.worldparrottrust.org

Översättning Dan Paulsen

Ugglepapegojans (*Strigops habroptilus*) antal har varit stabilt sedan den sista häckningshändelsen (2002) och legat på 86 fåglar (41 honor och 45 hanar). Fåglarna finns på tre stycken öar utanför Nya Zealands kust dit de flyttades

1975 för att skydda dem från införda rovdjur. 39 av de totalt 86 uggle-papegojorna (45%) är avkomma från fåglar som flyttats från sin naturliga hemvist. De återstående (47) kommer från Stewart Island, med undantag av en gammal hane känd som "Richard Henry" – det sista kända överlevande exemplaret från Nya Zealands fastland. Det finns inte längre någon naturligt förekommande population av ugglepapegojan. Överlevnadsgraden fortsätter att vara anmärkningsvärd hög: den senast avlidna vuxna fågeln dog 1998. Åldern är känd för 41 fåglar (~48% av populationen) som har kläckts sedan 1998. De återstående fåglarna är av okänd ålder. Plats, ålder och kön av de överlevande fåglarna anges nedan.

Förflyttningar

Ingen ugglepapegoja har flyttats mellan öarna sedan maj 2003, då de sista fem fåglarna från Maud Island förflyttades till Te Kakahu/Chalky Island i sydvästra Fiordland – och därmed avslutade Maud Islands 29 åriga association med kakapons bevarande. Trots att de ugglepapegojor som placerades på Maud sedan 1974 har visat att de kan upprätthålla en bra hälsa och kondition så har endast ett häckningsförsök varit känt (under 1998 då tre ungar kläcktes). De återstående fåglarna – en adult hane, tre subadulta hanar och en subadult hona - förflyttades därför till Te Kakahu där häckning förväntas förekomma i högre grad.

Hälsa

Alla fåglar är vid god hälsa och kondition. "Doc" den två åriga hanen som under mars 2003 befanns ha ett djupt köttår ovanför sin högra ljumske, orsakat av en vass pinne, har nu repat sig fullständigt efter veterinärbehandling och efter att ha varit 6 månader i fångenskap. Under mitten av oktober 2003 flyttades han ut till en portabel bur avsedd för frisläppande och släpptes fri under början av november.

Efter att han släpptes fri så har han uppehållit sig i området för frisläppandet, hans vikt har stabiliserats och han har integrerats i och vant sig vid den tillskottsutfodring som sker. Under januari 2004 befanns två adulta hanar ha fått mindre skador orsakade av selarna till radiosändare av ryggsäckmodell. Ryggsäckssändarna togs bort och ersattes med sändare som fästs på vingarna. Skadorna läker tillfredsställande, men ännu har ryggsäckssändarna inte blivit ersatta.

Utfodringsexperiment

Då varken (den inhemska frukten. övs. anm.) rimu eller bokollon (som ger stora fruktskördar) förutspåddes ge normala skördar på öarna Whenua Hou eller Te Kakahu under sommaren 2003/2004 fattades ett oeftergivligt beslut att försök med ersättningsfoder skulle ske – med syfte att få fåglarna att häcka under ett år då de normalt ej skulle göra det (pga. dålig tillgång på foder, övs. anm.), det framstod som helt uppenbart att häckning skulle inte ske annars.

Tre olika foderstater ingick i försöket

1. Torkad rimu-, kahikatea- eller totarafrukt,
- 2 Pellets med näringsmässigt balanserat innehåll,
- 3 Pellets baserade på näringsprofilen hos omogna rimu.

På Whenua Hou deltog alla 13 adulta fåglar plus tre 5 åriga honor, tillsammans med 12 av de 20 adulta hanarna i utfodringsexperiment och på Te Kakahu deltog alla honorna och 7 av de 9 hanarna i utfodringexperimentet under tiden före den potentiella häckningssäsongen. Tillskottsutfodring med torsk hade avbrutits under februari 2003, men återupptogs under september för hanarna och under november för honorna. Tillskottsfodret var primärt baserat på pellets med näringsriktigt innehåll speciellt framtaget för kakapon eller ugglepapegojan, och dessutom så utfodrades fem honor med torkad podocarpfrukt (kahikatea, rimu och totara). Ett andra pelletsrecept som skulle simulera i stort näringsinnehållet av den omogna rimufrukten erbjöds också. Dock så åts dessa pellets inte i någon mängd.

Frystorkad rimu var den minst favoriserade av de podocarpfrukter som gavs. Torkad kahikateafrukt och frusna kahikateافرöer var de som var mest populära – tre honor åt drygt 7 kg och de andra 5 fåglarna 600 gram under perioden november till februari. Torkad totarafrukt och frusna totarafröer var mer lättsmälta än rimu men inte så lättsmälta som kahikatea. Utfodringsexperimenten var tänkta att "trigga" fåglarna till att häcka men försöket lyckades ej med detta. Tillskottsutfodring fasades ut på Whenua under mars 2003, men fortsatte på en reducerad nivå på Te Kakahu.

Parnings och häckningsaktivitet

Precis som under 2003 så är det inte känt att parning eller häckning har förekommit under 2004. Under senare delen av november 2004 så noterades att det förekom spår efter grävning vid 17 foderstationer på Whenua Hou, och två hanar hade hörts avge höga ljud – varav en regelbundet. Under senare delen av januari hade 15 av de 25 hanar som var köns mogna hörts avge höga ljud (booming/chinging) - 11 av dem regelbundet. Ljuden hade sin höjdpunkt i mitten av februari, och avtog sedan markant under senare delen av februari.

Under januari tog en 7 årig handuppmatad hane vid namn Sirocco och bosatte sig i närheten av ett av våra skjul. Han förflyttades två gånger till avlägset belägna platser men återvände hela tiden efter några nätter. (Arten är en stark klättrare och kan tillryggalägga flera kilometer till fots om natten övs. anm.) Sirocco skapade två spelplatser s.k. skålar med stigar emellan och uppehöll sig vid två skålar vid stigen till lägreets toalett och har sedan dess haft en rutin att avge sina ljud från denna plats – och försöker para sig med de människor som går på stigen! Hans parningsaktivitet förväntas avta under sena april och vi hoppas att han sedan kommer att lämna området då hans närvaro i bebodda trakter är ett bekymmer.

På Te Kakahu, har en del grävande noterats från november, men inga skälliknande spelplatser hittades och det hördes ej heller några höga ljud från fåglarna.

Rimufrukt som växer på Whenua Hou, Te Kakahu och Anchor Islands samlades in under mars 2004 och inga bokollon eller häckning av ugglepapegojan förväntas förekomma på dessa öar under 2005.

Det planeras därför fler försök med tillskottsutfodring - inkluderande utfodring med omogen frukt. Ugglepapegojan är känd för att äta mycket av omogna podocarpfrukter och andra frukter under månaderna före häckningen, och vi misstänker att detta kan innehålla det som är så gäckande eller svårfångat och sätter igång häckningen.

Allmänt

I januari, gjordes ett ytterligare försök att samla in sperma från vissa utvalda hanar för att bestämma hur pass fruktsam och livskraftig sperman är. Nio hanar på Whenua Hou sövdes och sperma samlades in på elektrisk väg – 5 hade fått tillskottsfoder och 4 hade inte fått det. Sju av dem producerade sperma av varierande kvalitet och kvantitet, resultatet var dock generellt sett dåligt. Det konstaterades att antingen var den manliga häckningsaktiviteten var för låg eller att tidpunkten för insamlandet av sperma var gjord vid fel tidpunkt. Fortsatta försök kommer att göras igen vid en tidpunkt då hanarna återigen spelar.

Det har inte setts eller fångats några vesslor på Te Kakahu eller på intilliggande Passage Island sedan utrotningsfasen av den arten avslutades under år 2000.

Nya Zeeland förklarar en ekologisk nödsituation efter att sällsynta papegojor avlidit

ABC Radio Australia 13 juli, 2004 17:00: 35

I Nya Zeeland, har tre av världens mest sällsynta papegojor, den stora gröna ugglepapegojan eller kakapon, dött inom loppet av 24 timmar, vilket förorsakat en ekologisk nödsituation.

Dödsfallen som troligen orsakats av blodförgiftning orsakad av bakterier, kom efter att det tjänstemän hos det statliga Nya Zeeländska bevarandedepartementet i förra veckan flyttade 19 fåglar till en isolerad ö. Vår korrespondent i Nya Zeeland, Gillian Bradford, uppger att man förbereder att behandla de 16 kvarvarande fåglarna under samma omständigheter som på ett sjukhus intensivvårdsmottagning. Ugglepapegojan är en stor grön papegoja som saknar flygförmåga och som kan leva i upp till 100 år. Det återstår endast 80 fåglar på Nya Zeeland. Alla ugglepapegojorna lever på öar som befriats från predatorer i södra delen av landet. Nya Zeelands jordbruksminister uppger att inga kostnader kommer att skys för att bevara arten. Kakapo recovery website www.kakaporecovery.org.nz

PsittaNytt

EU förlänger förbudet mot import av fjäderfä från Asien

EU kommissionen bestämde på måndagen att förlänga importförbudet för fjäderfän, kycklingprodukter och sällskapsfåglar från flera asiatiska länder som drabbats av fågelinfluensa, till att gälla fram till 15 december. Kommissionen uppgav att de berörda länderna var; Kambodja, Kina, Indonesien, Japan, Laos, Pakistan, Syd-Korea, Thailand och Vietnam. Det nuvarande importstoppet skulle ha upphört 15 augusti men kommissionen uppgav att man förlängt förbudet till 15 december.

Kommissionen uppger i ett uttalande att ”den tagit beslutet att fortsätta förbudet mot import till EU av kycklingprodukter och sällskapsfåglar från ett antal asiatiska länder där fågelinfluensa har bekräftats förekomma sedan början av innevarande år”. Uttalandet angav ”I några av dessa länder förekommer fortfarande utbrott av fågelinfluensa och den övergripande smittskyddssituationen i området framstår som oklar”. Vid början av detta år spridde virus genom 10 länder i Asien, och dödade 16 personer i Vietnam och 8 i Thailand. Under de senaste veckorna har utbrott förekommit i Thailand, Kina och Vietnam. EU bestämde om förbud av import av fjäderfän från Thailand 23 januari i år för att förhindra att sjukdomen introducerades till Europa. Strax därefter förbjöds import av sällskapsfåglar såsom papegojor från sydöstra Asien.

Copyright © 2004 AFP. All other copyright © 2004 EUbusiness Ltd. All rights reserved. 26 juli 2004

Handel med utrotningshotade fåglar i Maluku tar ny fart.

JAKARTA – Illegala handelsmän exploaterade på den religiösa konflikt som råder i den indonesiska provinsen Maluku och smugglade och sålde hundratals utrotningshotade fåglar, uppgav bevarandeorganisationer i går.

ProFauna, Indonesiens ledande djurskyddsorganisation, hävdar att marknaden i Jakarta har översvämmats under de senaste veckorna av sällsynta Moluckkakaduor från Malaku – en art som är skyddad under CITES (Washingtonkonventionen). Spänningar mellan muslimer och kristna på Malakuön blossade upp under maj, vilket resulterade i en vecka av sekteriska strider i provinsens huvudstad Ambon som krävde 37 människors liv. Smugglarna gör det bästa av situationen här. Det finns inga statsanställda som kontrollerar transporten av utrotningshotade fåglar, uppgav Mr Rosek Nursahid, ProFauna's, citerande gruppens rapport. Mr Nursahid uppgav att gruppens rapport baserades på en fem månader lång studie som avslutades i maj, under vilken gruppen övervakat fångstmän, statsanställda och handelsmän. Företrädare för lokala bevarandeorganisationer och polisen har avböjt att kommentera rapporten.
Copyright © 2004 AP, 23 July 2004

En man fick fängelse som påföljd för äggsmuggling

Längden på fängelsestraffet som en man från Malaysia fick efter att ha försökt smuggla fågelägg in till Australien, borde verka avskräckande för andra blivande smugglare, uppgav företrädare för Australiens Tullmyndighet idag. En 39 årig man från Malaysia dömdes i dag i Downing Centre District Court till två år och tre månaders fängelse efter att han erkänt brottet import av levande djurarter, vars handel är reglerade, utan tillstånd. Domaren dömde Phui Kunne Lee till 15 månaders innan han kunde bli släppt för att utvisas. Tulltjänstemän vid Sydneys flygplats stoppade och visiterade Lee när han anlände med en flight från Singapore 10 april. Han befanns bära en för ändamålet tillverkad kroppsväst som innehöll 41 papegojäg, några av dem aror. New South Wales Customs regionschef David Collins uppgav att domen var ett resultat av ett utmärkt arbete av tulltjänstemännen på Sydneys flygplats. "Den långa påföljden anger allvaret i hur man ser på denna typ av kriminalitet", uppgav Collins. "Bortsett från karantänproblem, som att introducera fågelinfluensa genom att medföra ägg in till Australien, så hotar denna typ av smuggling bevarandet av hotade arter. De ägg som bedömdes som kläckningsbara returnerades till Singapore till ett centrum som specialiserat sig på fångenskapsuppfödning av hotade arter som aror.

© Herald and Weekly Times, 1 August 2004

Willemstad

Av ODETTE DOEST

Översatt från Amigoe 19 maj, 2004. The Amigoe är en lokal tidning i Curacao.

Kaptenen och två besättningsmedlemmar, samtliga från Venezuela och besättningen på den venezuelanska båten Sol Caribe greps igår efter att de avstått från att betala böter på US\$ 16 700 för illegal transport av 32 papegojor i åldern 3-5 månader. De trettio gulpannade amasonerna (*Amazona ochrocephala ochrocaphala*) och de två ljusröda arorna (*Ara macao*) anträffades i går under en tullkontroll. Femton av fåglarna var redan döda beroende på de omständigheter som de transporterades under. De smugglades alla tillsammans i en alldeles för liten låda. Dessa fåglar är listade på CITES I och II. Tack vare förändringar i lagen under 2001 kan de som smugglar utrotningshotade djur bötfällas upp till US\$ 555 000 eller maximalt 4 års fängelse.

Staten har beslagtagit båten. De överlevande papegojorna har inhysts hos en veterinär; de kommer att hållas där i karantän och samtidigt bevakas så att de ej stjäls. Motsvarigheten till Jordbruksverket kommer att försöka att returnera fåglarna till Venezuela.

En av veterinärerna Mr Dwarkasin uppgav att han hoppas att de kommer att ta dem tillbaka men att man under den senaste tiden haft vissa svårigheter, som kanske kan bero på bristen på rehabiliteringsanläggningar för fåglar i Venezuela. Fåglarna som beslagtogs var kraftigt undernärda. En del av dem kommer inte att överleva. Vanligtvis så säljs amasonerna och arorna vidare till lokala illegala återförsäljare för US\$50, och sedan säljs fåglarna vidare till lokalbefolkningen för mellan US\$200 och US\$400. Notera; en mängd av dessa fåglar hamnar till slut under veterinärvård på grund av allvarliga andningsproblem och ofta brutna ben eller vingar. Tyvärr så klarar många fåglar sig inte till veterinärvård och även om vissa klarar sig genom vården så dör en del hos sina nya ägare. En kampanj för att höja medvetandet bland folket har startats av den lokala djurskyddsorganisationen men en upprepning av kampanjen skulle inte vara helt fel. Det är endast under senare tid som folk börjat inse att den amnesti för folk som höll fåglar och som inleddes under 2001 endast var avsedd för fåglar under det året, vi får fortfarande petitioner från personer som vill ringmärka sina fåglar även om det är en vildfångad ungfågel från 2004. Vi försöker då förklara varför detta inte kan låta sig göras.

Nyheter från Afrika

Av professor MIKE PERRIN

Henry Ndithia, en kenyan som sponsras av DAAD (en tyskbaserad organisation som samlar in pengar), avslutar ett mastersprojekt avseende aspekter i den rosenhuvade dvärgpapegojans biologi i Namibia. I denna första studie av arten i det fria, har Henry upptäckt att dvärgpapegojan häckar i naturliga och konstgjorda håligheter på varierande

höjd över marken och boöppningarna vetter i kompassens alla riktningar. Den normala kullstorleken är 4 ungar, men beroende på låg häckningsgrad, förorsakad av ofruksamhet och predation så blir endast en eller två unga flygga ur varje bo. Precis som för Ruppels långvingepapegoja (*Poicephalus rueppelli*), så kan vissa förluster av ungar hänföras till den afrikanska Boomslang, en trädlevande orm som rövar ägg och ungar ur fågelbon. Orsaken till den uppenbara ofruksamheten är okänd men via blodprov kommer man att testa för PBF, då detta är känt att förekomma bland vilda populationer av svartkindad dvärgpapegoja (*Agapornis nigrigenis*) i Zambia. Precis som den svartkindades så består den rosenhuvadades föda huvudsakligen av gräsfrön från marken men är även känd för att söka föda bland en vidare krets av örter och perenner. Fåglarna anses som semisociala och bildar små flockar och vi övervakar för närvarande deras rörelser genom användning av telemetri (övervakning med radiosändare övs.anm.). En liknande studie startar för närvarande i Malawi där Lawrence Luhanga kommer att undersöka ekologin och möjligheter till bevarande hos Nyassa dvärgpapegoja (*Agapornis lilianae*) för sin mastersexamen. Han kommer att söka svaren på frågor som ställts av Louise Warburton och Henry Nditha. Gillan Blue har avslutat sitt mastersarbete vilken tog upp den genetiska diversiteten hos fångenskapshållna Kappapegojor (*Poicephalus robustus*) genom att använda RAPD (Randomly Accessed Polymorphic DNA) analys. Olika metoder involverande genetisk identitet och genetiskt avstånd såväl som fenotypisk diversitet användes för att analysera vart och ett av de tre fångenskapshållna underarterna. Den allmänna nivån av heterozygositet är hög bland de fångenskapshållna fåglarna vilket är glädjande att veta, men det noterades även bevis för inavel inom och mellan de fångenskapshållna underarterna. Resultatet kommer att göra det möjligt att ange rekommendationer för optimala häckningsscenarioer för den fångenskapshållna populationen. Samma undersökning, men med användandet av DNA mikrosatelliter behövs för den vilda populationen, men detta kommer att bli väldigt kostsamt och svårt rent logistiskt. Doktor Tee Taylor kommer att driva ett projekt för Darwin institutet 'Building Genetic Forensic Capacity to Reduce South Africa's Illegal Trade' (bygga upp rättsmedicinsk kompetens för att kunna reducera illegal handel i södra Afrika) och projektet kommer att fokusera på två viktiga arter, den utrotningshotade kappapegojan och Sydafrikas nationalfågel den blå tranan. Tee är en ledande molykulärgenetiker vars doktorsarbete baserades på papegojor, och hon har spelat en avgörande roll i programmet, tillsammans med projektledaren professor Terry Burke vid universitetet i Sheffield, och jag själv vid the Research Centre for African Parrot Conservation vid the University of KwaZulu-Natal. Projektet kommer att utbilda sydafrikansk personal, genom mastersutbildning, för att kunna hantera de nuvarande problemen med illegal handel som kan förhindras genom användandet av rättsmedicinsk kompetens och molykulär DNA teknik och genom att använda den väldigt starka och precisa mikrosatellit teknologin. Craig Symes, som erhöll sin Masters examen genom en studie av ekologin hos gråhuvad dvärgpapegoja, och han arbetade även på projektet med Kappapegojan samt att han nyligen har deltagit i ett ärende inför domstol i östra Kapprovinsen i Sydafrika. En framgångsrik påföljd erhöles för illegal handel med Kappapegojor. I laboratoriet har Stephen Burton startat en studie av biologiska aspekter hos dvärgpapegojor från Afrika och gräsparakiter från Australien innefattande studie av värmeavgivning, omsättning av vatten i kroppen samt ämnesomsättning genom att använda en högklassig analysapparat för syre och andning framtagen av Barry Lovegrove och Colleen Downs. Luthando Maphasa fortsätter sitt doktorsarbete och undersöker för närvarande behovet av protein och aminosyror hos häckande dvärgpapegojor i samarbete med David Dennison hos Aviproduct. Häckningskonditionen hos häckparen kommer att övervakas genom användandet av en elektromagnetisk scanner.

Ett par har slutat röka för att rädda sin papegoja som lider av passiv rökning

Ett par har slutat röka för att rädda livet på deras tampapegoja Fyrabarnsfadern Kevin Barclay, 42 år, och hans sambo Sharon Wood, 30 år, ifrån Shoeburyness, Essex, slutade röka efter råd från en veterinär för sex veckor sedan. Mr Barclay, som är hemmavarande, uppgav att deras Venezuelaamazonpapegoja JJ väste och hade fått näsöppningarna blockerade. Veterinär Glen Cousquer som driver en veterinärmottagning i närliggande Wickford uppgav för paret att fågeln led av passiv rökning. "Vi slutade röka för papegojans skull och vi slutade för sex veckor sedan och efter två veckor så mådde JJ bra", sade Mr Barclay. "Veterinären trodde först att problemet berodde på spray eller parfymmer men eliminerade dessa och sa att det berodde på passiv rökning. Jag rökte ca 35 handrullade cigaretter om dagen och Sharon ca 20 cigaretter om dagen". Mr Cousquer tillade: "Passiv rökning kan utgöra ett riktigt problem för sällskapsdjur och speciellt fåglar och det är märkligt att ämnet inte har fått mer uppmärksamhet i media."

Det framstår ju som självklart om man tänker efter. Fåglar lever vilda i träden och i en ren miljö. De kommer att lida i rökiga miljöer. De kan utveckla symtom som kan visa sig vara dödliga. Mitt råd till dig om du har ett sällskapsdjur, speciellt en fågel, rök inte.

4th August 2004 Daily Mail 2004 Associated Newspapers Ltd

Vem är din fågelveterinär?

Av Joanna Eckles, administratör

Vi är förtjusta över ett nytt initiativ att marknadsföra World Parrot Trust via fågelveterinärer och veterinärkliniker. Vi började med att framföra en inbjudan till våra nuvarande anhängare, som är veterinärer, och erbjöd dem att bli partners med oss. Nu skulle vi vilja komma i kontakt med personer som du av erfarenhet känner och litar på men som kanske inte känner till World Parrot Trust.

Vårt mål

Genom partnerskap med fackmän, som man litar på och som bryr sig om våra tamfåglar, hoppas vi kunna nå nya medlemmar, som vi annars inte skulle ha tillgång till och förstärka sambandet mellan tama och vilda papegojor. Vi känner alla till hur värdefulla de är för varandra. Att förstå vilda papegojor hjälper oss att vårda dem vi har i våra hem. Ju starkare nätverk för stöd desto bättre kommer vi samtidigt att kunna hjälpa papegojor att överleva i naturen.

Så här fungerar partnerskapet

Veterinärerna (eller andra representanter för kliniker/praktiker) går med i World Parrot Trust på någon medlemskapsnivå. De är medlemmar som alla andra under ett år men får ytterligare information från oss att skylta med på kliniken. De får tre exemplar av varje nummer av PsittaScene, märkta för visning tillsammans med hållare för såväl vår medlemskapsfolder som vår utbildningsdito, ”How to Have a Happy Healthy Parrot”.

Så här kan du hjälpa till

Tag bara kontakt antingen med vårt kontor i USA eller UK (kontaktinformation på sid. 19) och ge oss namnet och kontaktinformation för den (de) fågelveterinär(er) du har förtroende för. Vi kommer att kontrollera om de är, eller någon gång har varit, medlemmar i WPT och sätter samman ett informationspaket för dem. Vi kommer därefter att skicka dig paketet så att du själv kan lämna över det. Ditt personliga engagemang kommer säkerligen att bidra till försöket blir mer framgångsrikt. Om omständigheter skulle göra ställa till svårigheter för dig, kommer vi naturligtvis att med glädje sända paketet direkt till dem och tala om vem som rekommenderat dem. Kanske kan du göra en personlig uppföljning hos dem vid ett senare tillfälle. Vi är verkligen tacksamma för din hjälp med detta försök och kommer att hålla dig informerad allteftersom vi framskrider och fortsätter att utvärdera vår plan.

Varmt tack!

Papegojor i det vilda

Bahamaamazon Amazona leucocephala bahamensis

Av © 2004 MARIE STAFFORD,

Parrots International

Bahamaamazonen är verkligen helt exceptionell då den är den enda papegojan i Nya världen som häckar i marken. Då den häckar under Abacos barrskogar, så är den enda papegojan i världen som anpassat sig till skogsbränder. Den kan motstå härjande skogsbränder och skydda sina ungar nere i säkerheten i sin jordhåla. Bahamaamazonen, som är en erkänd och större underart av Kubaamazonen förekommer endast på öarna Abaco och Inagua i ögruppen Bahamas. Ögruppen nås lätt genom en timmas flygresa från Miami, USA. Mer om denna art i nästa nummer av PsittaScene

Medlem i WPT blir du genom att betala in medlemsavgift till **svenskt konto i Handelsbanken; Clearing nr 6636 Kontonummer 374 212 538. Detta konto kan med fördel användas vid betalning över Internet.**

Föredrar man att betala över disk i bak gäller bankgironummer 5686-4093. Enskilt medlemskap uppgår f.n. till 285 SEK och familjemedlemskap till 385 SEK. Information om övriga medlemsformer och övrig information kan fås via svenska representanter Dan Paulsen på telefon: 0498-26 49 75 e-post: sweden@worldparrottrust.org eller via Bo Gerre telefon: 031-331 20 62 e-post: bo.gerre@swipnet.se